

CIBULE NENĀ, ĀĀM SE ZDĀ BĀT

ĀsterĀ½, 24 Ā™Ā-jen 2017

MuĀ¾i nakupují podle seznamu, kdeĀ¾to Ā¾eny podle hlasu svého srdce. Jen tak lze vysvĀtlit, Ā¾e se muĀ¾i vracení ze samoobsluhy s tím, co bylo napsané na papírku, kdeĀ¾to Ā¾eny s novým párem bot. Jedna moje kamarádka dávala ve společnosti k lepšimu historku, jak její muĀ¾ dostal za úkol koupit cibuli – a pĀ™edstavte si, pĀ™inesl domĀ – no, hádejte – jednu cibuli!

Pokud vám to pĀ™ipadá vtípné, jste Ā¾ena. Pokud jste ale muĀ¾, nejspíš vás zajímá, co by měl asi tak ĀlovĀk domĀ pĀ™inést jiného než cibuli, když je na papírku napsáno „cibule“. VyrozumĀl jsem, Ā¾e když Ā¾ napíše na lísteĀek „cibule“, myslí tím samozřemĀ „neurĀitý počet pĀkných cibulí, jejichĀ se odvíjí od toho, jak velké ty cibule jsou, kolik cibule zbylo doma ve spíĀi, co se bude v následujících dvou týdnech vařmit, jestli jde o Āervenou nebo bílou cibuli a za kolik dneska mají kilo“. Je jasné, Ā¾e shrnout nějaké takové na papírek s nákupním seznamem je pro Ā¾enu nemoĀné, stejně nemoĀné, jako je pro muĀ¾e koupit své ĀenĀ správný počet cibulí. Každá Āena ví, Ā¾e vyslat muĀ¾e na nákup je vĀbec tak trochu sázka do loterie. I když mu napíše úplně pĀ™ má koupit, vĀdycky je Āeká nějaké pĀ™ekvapení. Jeden pĀ™itel se mi svĀřoval, jak dostal papírek s instrukcí pĀ™inést „kuĀecí na polévku“. Chápete? Ne pouhé „kuĀecí“, ale jasnĀ a dĀslednĀ specifikované „kuĀecí na polévku“! Kamarád ale netušil, kolik a hlavnĀ co kuĀeciho má pĀ™inést, a nakonec mĀ k obĀdu hrachovku z pytlíku. Jindy jsem se setkal v drogerii s neřastníkem, který postával pĀ™ed hradbou dámských hygienických potĀeb, a s náruĀí krabiĀek, uĀ vytaháných z regálu, volal manĀelce: „Prosím tĀ, kolik na krabiĀce tĀch kapĀek?“. Poté, co dostal patĀřné instrukce, zasmušile se odebral k dátským plenkám, které se tyĀily až do stropu v řzných váhových kategoriích. Když jsem ho míjel, jak zoufalým zrakem pĀ™emĀřuje ty vyjádřil jsem mu svou soustrast. Trpce poznamenal, Ā¾e má ješitĀ koupit prací prášek a něco, co se prý jmenuje avivá¾. Zasmál se, ale byl to smích zlomeného ĀlovĀka, tĀřce zkoušeného Āivotem. Já dostal za úkol koupit toaletní papír. Konfrontován s plným regálem nejřnějších modelĀ, vybral jsem velké balení toho nejlacinĀjšiho. Když jsem se u pokladny radoval z ušetřených penĀz, bylo to na dlouhé mĀsíce naposledy jsem v souvislosti s toaletním papírem zažil nějaké pozitivní emoce. Až do úplného vypořebování všech osmi ruliĀek jsem byl totiž nucen den co den zakoušet adrenalinová dobrodružství, spojená s uĀíváním jednovrstvého toaletního papíru s nízkou pevností a vysokou abrazivitou. Ve svĀtle výskuteĀností asi není s podivem navzdory všem rizikám necháváme my, muĀ¾i, nákupy radĀji na ĀenĀch. A to i pĀ™es vĀdomí, Ā¾e si k tomu jedinému správnému pracímu prášku moĀná pĀ™ibalí ješitĀ nový pár bot. A šátek. A punĀocháĀe. A rtĀnku a svetr a roztomilý klobouĀek. Jan Flaška / autor – 1 ks, muĀ¾